

Σ Π Η Λ Α Ι Ο Ν « Κ Ρ Α Ν Ι Α Σ »

Λ Α Γ Κ Α Δ Ι Ω Ν Τ Ρ Ι Π Ο Λ Ε Ω Σ

Ἄρ. Σπ. Μητρώου 3697

Ἰγὸ Ἄννας Πετροχείλου

Θέσις : Εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς Δυτικῆς πλευρᾶς προδούγων τοῦ ὄρους Μαινάλου εἰς ὕψος ὑ.έ. θαλάσσης 1050 μ., εἰς τὴν τοποθεσίαν Παλαιωχώριον περιοχῆς Καρκαλοῦς. Ὑπάγεται εἰς τὸν ἄημον Λαγκαδίων Ἐπαρχίας Γορτυνίας τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας.

Προσπέλασις : Τὸ χωρίον Λαγκαδία συνδέεται μετὰ τῆς Τριπόλεως δι' ἀσφαλτοστρώτου ἀμαξιτῆς ὁδοῦ μήκους 69 χλμ. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὁδοῦ, εἰς ἀπόστασιν 9 χλμ. ἀπὸ Λαγκαδία πρὸς Τρίπολιν, ἀρχίζει ἡμιονικὴ ἀτραπός, σχεδὸν ἐπίπεδος, ὁδηγοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν Νικ. Τσαφαρᾶ εὐρισκομένην εἰς ἀπόστασιν 10' ὥρας. Ἡ ἀτραπὸς συνεχίζει ἀρκετὰ ἀνηφορικῆ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ σπηλαίου ἐπὶ 30' ὥρας.

Περιοχὴ τοῦ σπηλαίου : Τὸ σπήλαιον εὐρίσκεται εἰς θαυμασίαν καὶ καταπράσινον περιοχὴν πλαισιωμένην μὲ δασικὴν δάστησιν, τρεχούμενα νερὰ καὶ πηγὴν, ὀλίγα μέτρα χαμηλότερα τῆς εἰσόδου του.

Ἱστορικόν : Πρόκειται περὶ τυφλοῦ σπηλαίου, τοῦ ὁποῦ ἡ εἴσοδος ἀπεκαλύφθη κατὰ τὸν ἐκθραχισμὸν πρὸς κατασκευὴν ἀσβέστου ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Νικηφόρο καὶ Δημ. Τσαφαρᾶ κατὰ τὸ 1952. Ἡ πρώτη δμάς, ποὺ ἐπεσκέφθη τὸ σπήλαιον κατὰ τὴν 31.12.1968 ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἐπαμ. Ἀλευρᾶ, Γ. Κούλην, Δ. Λαδόπουλον, Κ. Γύφτον καὶ Ι. Παπακωνσταντίνου.

Κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Δημάρχου Λαγκαδίων κ. Ἐπαμ. Ἀλευρᾶ, ἐκλήθη τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1971 τὸ μέλος τῆς Ε.Σ.Ε. κ. Λεων. Ἀντωνάκος, ἀπόστρατος Ἀντισυνταγματάρχης, ὑπηρετῶν εἰς Νομαρχίαν Ἀρκαδίας, πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ ἀξιολόγησιν αὐτοῦ. Ὁ κ. Ἀντωνάκος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ.κ. Θ. Νικολινάκου, Α. Πετρόπουλου, Η. Κουνεᾶ, Μ. Κωνσταντόπουλου, Ν. Τσαφαρᾶ, Ι. Σταυρόπουλου καὶ Χ. Τσιτσό, ἐπεσκέφθη τὸ σπήλαιον καὶ προέβη εἰς τὴν ἐκπόνησιν σκαριφήματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Σπηλαιολογικὴν Ἑταιρίαν, συνοδευόμενον μὲ σχετικὴν περιγραφὴν καὶ φωτογραφίας τοῦ σπηλαίου πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς. Ἠκολούθησε συστηματικὴ ἐξερεύνησις καὶ χαρτογράφησις τοῦ σπηλαίου ἀπὸ τοὺς κ.κ. Δ. Ἀντωνάκο καὶ Θ. Πίτσιο, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς γραφούσης, πρωτοβουλία Δημάρχου Λαγκαδίων κ. Σ. Ἀλευρᾶ, χορηγία Κυριακοπουλείου Ἰδρύματος, ἐντολῆ Ε.Σ.Ε., τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1971. Ἐβοήθησεν ὁ κ. Ν. Τσαφαρᾶς.

Μυθολογία: Εἰς τὰ Ἀρχαδικὰ Πausanία (170 π.Χ.) ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν Καρχαλοῦς — ὅπου καὶ τὸ σπήλαιον — ὑπῆρχε ἄλλοτε ἀρχαία πόλις ἢ Τευθίς. Εἰς αὐτὴν ἀναφέρεται ὅτι ὑπῆρχε μαρμάρινον ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς μὲ κόκκινον ἐπίδεσμον εἰς τὸν μηρόν, διὰ τὴν θυμίζουσαν τὸν τραυματισμὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Τευτίδος, βασιλέως τῆς Τευτίδος κατὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου εἰς τὴν Αὐλίδα (ἐρυθρῶ τελαμῶνι κατελιημμένῳ). Ἐπίσης εἰς τὸ 64ον χλμ. — ἀπὸ Λαγκαδία πρὸς Τρίπολιν — ὑπάρχει ἡ πηγὴ Καλονέρι, ἀπ' ὅπου πηγάζει ὁ ποταμὸς Δούσιος. Εἰς αὐτὸν ἐλούετο ὁ Ζεὺς πρὸς ἀναγένεσιν τοῦ σφρίγγου τοῦ καλὸν ἀνήρχετο εἰς τὸ ὄρος Ἀρτοζήνος (ἄρτος - ζήνος) πρὸς συνάντησιν τῆς Ἥρας. Κάτωθεν τοῦ ὄρους ἐκτείνεται ἡ περιοχὴ Ἡραίας, ἐκ τοῦ ἑμωνύμου ναοῦ Ἡραῖον καὶ Λουτρῶν. Πληροφορία: κ. Δ. Λαδοπούλου, Δημοδιδασκάλου.

Μερικὴ ἄποψις Λαγκαδίων.

φωτ. Ἄννας Πετροχειλοῦ

Προϊστορία: Πολὺ πλησίον τῆς κατοικίας Νικ. Τσαφραῖ διεπιστώθη ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἢ ὑπαρξίς παλαιῶν τάφων — ἴσως νεολιθικῶν. Εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ἀπετελεῖτο ἀπὸ τρεῖς κεράμους διαστάσεων ἐκάστης 0,7 X 0,35 καὶ τοποθετημένως, τὰς μὲν δύο πλαγίως ὡς πλευράς, τὴν δὲ τρίτην ὡς κάλυμμα, εὑρέθησαν δύο ἀνθρώπινα κρανία καὶ ἀρκετὰ ὀστέα μεγαλοσώμου ἀνθρώπου, ὅπως ἐπίσης καὶ δύο πήλινα ἀγγεῖα. Τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν εὑρισκόμενον κατὰ μικρὸν ποσοστὸν πρὸς τὴν τοπογραφικὴν ἐπιφάνειαν, ἔγινε ἀφορμὴ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ τάφου. Τὰ κρανία καὶ ὀστέα ἐκάλυψεν ὁ εὐρὺν μὲ χῶμα εἰς τὸν τόπον εὐρέσεως, τὰς δὲ 2 κεράμους — ἢ τρίτην κατεστράφη — καὶ ἀγγεῖα φυλάσσει εἰς τὴν κατοικίαν του, πρὸς προστασίαν αὐτῶν. Ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως διεπιστώθη ὅτι ὀλόκληρος ἢ ἀνωτέρω περιοχὴ ῥίθι ἀπὸ θραύσματα πηλίνων ἀντικειμένων, κυρίως κεράμων. Πιστεύεται ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν περιοχὴν πρέπει νὰ εὑρίσκηται ὁ τάφος τοῦ βασιλέως Τευτίδος.

Τὸ σπήλαιον: Ἡ εἴσοδος τοῦ σπηλαίου γοιθικοῦ σχήματος ἔχει πλάτος 1,2 X ὕψος 1,6 μ. Ἀκολουθεῖ θαλαμίσκος διαστάσεων (μῆκος, πλάτος, ὕψος) 2,5 X 1,7 X 1,6 μ., ὁ ὁποῖος εἰς τὸ τέλος του ἔχει ἀνοίγματα πρὸς δύο κατευθύνσεις (δεξιὰ-ἀριστερά). Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ ἀνοίγμα ὁδηγεῖ εἰς διάδρομον διαστάσεων: 2,5 X 1,2 X 1 μ. ἐπίπεδον μὲ σταλαγματικὸν διάκοσμον πρὸς τὰ δεξιὰ του. Εἰς τὸ τέλος του στρέφει ἀριστερὰ μὲ ἀπότομον κατάβασιν 1 μ. εἰς μῆκος 2,2 X 1,2 X 2 μ. Πρὸς τὸ τέλος του, εἰς ὕψος 1 μ. σχηματίζει γεφυρούλαν. Ὅλος ὁ χώρος εἶναι διακοσμημένος μὲ σταλακτίτας καὶ σταλαγμίτας. Τὸ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἀνοίγμα ὁδηγεῖ διὰ μέσου χαμηλῶν στύλων πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ χαμηλῆς εἰσόδου, εἰς τὸν πρῶτον κύριον θάλαμον τοῦ σπηλαίου διαστάσ.: 2,2 X 3 X 2,5. Πρὸς τὸ τέλος τῶν δύο πλαγίων τοίχων του διανοίγονται, δύο εἴσοδοι ὕψους, ἡ μὲν δεξιὰ 0,7 μ., ἡ δὲ ἀριστερὰ 1,2 μ., ποὺ ὁδηγοῦν εἰς τὸν δευτέρου θάλαμον, διαστάσεων: 3 X 6 X 5 μ. μὲ θαυμάσιον καὶ πολύχρωμον πλουσιώτατον σταλακτιτικὸν διάκοσμον. Τὸ δάπεδόν του καλύπτεται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ ὄγκολίθους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν ἀναπτυχθῆ σταλαγμίται.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἀνοίγματος πλάτους 2 μ. περ. ὁδηγεῖ εἰς τὸν τρίτον θάλαμον διαστ. 3,5 X 2 — 3,5 X 6 μ. κατηφορικόν, μὲ ἐντυπωσιακὸν διάκοσμον εἰς τοὺς τοίχους του.

Ἀκολουθεῖ ὁ τέταρτος θάλαμος διαστ. 4,5 X 5 X 6 — 8 μ. ἀρκετὰ κατηφορικὸς πρὸς τὸ κέντρον τοῦ δεξιοῦ τοίχου του, ὅπου διανοίγεται μικρὴ καταβόθρα. Καὶ ἐδῶ ὁ διάκοσμος τῶν τοίχων του εἶναι πολὺ ἐντυπωσιακός. Χαρακτηριστικὸς σταλακτιτικῆς τύπου δίσκου μὲ σχῆμα ἀνοικτῆς ὀμβρέλας, ἔχει ἀναπτυχθῆ εἰς τὸν δεξιὸν τοίχον πάνω ἀπὸ τὴν καταβόθραν. Ἔως τὸ σημεῖον αὐτὸ ὅλοι οἱ θάλαμοι ἔχουν διανοιχθῆ πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν, ἐνῶ ὁ ἀκολουθῶν διάδρομος διαστ. 3,5 X 2 X 2 μ. στρέφει πρὸς τὰ δεξιὰ ἀρκετὰ ἀνηφορικός. Ὁ διάκοσμός του εἶναι πλουσιώτατος. Πλήθος σταλακτιτῶν εἰς διάφορα μεγέθη καὶ σχήματα κρέμονται ἀπὸ τὴν ὀροφήν του παρουσιάζοντας θαυμάσια συμπλέγματα.

Πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ τέλους τοῦ διαδρόμου διανοίγεται θάλαμος πολὺ ἀνηφορικὸς διαστ. 3 X 3 X 6, ὁ ὁποῖος πρὸς τὸ τέλος του συνεχίζει ἀριστερὰ — ἐπίσης πολὺ ἀνηφορικὰ — ἐπὶ 2 X 1,5 X 3 μ. Ἡ συνέχισις τοῦ διαδρόμου διεκόπη ἐξ αἰτίας ὄγκολίθων ἀποσπασθέντων ἐκ τῆς ὀροφῆς, οἱ ὅποιοι ἐσχημάτισαν εἰς ὕψος τριῶν μέτρων καὶ καθ' ὅλον τὸ πλάτος ἐξώστην μῆκους 3,5 μ.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐξώστου καὶ εἰς βάθος 3,5 μ. ὁ διάδρομος συνεχίζεται κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἐπὶ 10 ἀκόμη μέτρα, πλάτους 1 X 7 μ. ὕψος. Ἐπίσης πρὸς τὸ δεξιὸν τέλος τοῦ ἐξώστου, ὑπάρχει ἀνοίγμα, ποὺ ὁδηγεῖ μὲ ἀπότομον κατάβασιν 3 μ., εἰς παράλληλον διάδρομον διαστάσ. 6 X 1,2 X 3,5 μ., ὁ ὁποῖος πρὸς τὸ τέλος του ἀριστερὰ, συνδέεται μὲ τὸν προηγούμενον διάδρομον, διὰ πολὺ χαμηλῆς καὶ κατηφορικῆς διαβάσεως.

Ὁ πρῶτος διάδρομος, πρὸς τὸ τέλος του, συνεχίζεται ἐλικοειδῆς ἐπὶ 12,5 X 1 X 3 — 5 μ. διὰ τὴν καταλήξην εἰς θαλαμίσκον διαστάσεων 3 X 2,5 X 2,5 μ.

Πρόκειται περί διακλάσεως αρκετά χαρακτηριστικής. Είς όλον τὸ μῆκος τῆς ὀροφῆς της ὑπάρχει σχισμὴ, διὰ μέσου τῆς ὁποίας εἰσχωροῦν ὕδατα καὶ χῶματα, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων τὸ δάπεδον τοῦ «διαδρόμου» εἶναι καλυμμένον μὲ παχὺ στρώμα ἰλύος.

Οἱ τοῖχοι του εἰς ὠρισμένα σημεῖα, εἶναι διακοσμημένοι μὲ σταλακτιτικὸν διάκοσμον. Εἰς ἄλλα ἢ διαβρωτικὴ ἐνέργεια τῶν ὑδάτων, πού τὸν διήνοιξαν φαίνεται εἰς ὅλην της τὴν μεγαλοπρέπειαν. Ὑπολείμματα προσεχόντων βραχυδῶν τμημάτων καὶ ἄλλων πού ὁμοιάζουν μὲ γεφύρας, εἶναι τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ τοῦ τμήματος τοῦ σπηλαίου.

**Παραπετασματοειδῆς σταλακτίτης
πού θυμίζει γυναικεῖο φῶρεμα καὶ πόδι.**

φωτ. Χρ' Τσιτσού

Σπηλαιολογέσεις: Τὸ σπήλαιον διηνοιχθῆ ἐντὸς ἀσβεστολίθου διὰ διαβρώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ πίεσεως τῶν ὑδάτων.

Τὰ ὕδατα εἰσεχώρησαν κατὰ πρῶτον, ἀπὸ τὴν ὀροφήν τοῦ δευτέρου θαλάμου, διήνοιξαν τὸν πρῶτον θάλαμον, τὸ τμήμα τῆς εἰσόδου καὶ τὸν δεξιὸν της διάδρομον. Ἡ διαβρωτικὴ ἐνέργεια συνέχιζε παραλλήλως καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ μὲ ταχυτέραν ἐξέλιξιν πρὸς τὸν τρίτον καὶ τέταρτον θάλαμον, διὰ τὴν διάνοιξιν τῶν ὁποίων ἐβοήθησαν τὰ εἰσερχόμενα ὕδατα τόσον ἐκ τῶν ὀροφῶν των, ὅσον καὶ αὐτῶν πού προῆλθον πολὺ ἀργότερον ἀπὸ τὴν ὀροφήν τοῦ πέμπτου θαλάμου. Ὅλα τὰ ὕδατα αὐτοῦ τοῦ τμήματος διέφυγον ἀπὸ τὴν καταδόθραν, πού εὑρίσκεται εἰς τὸν τέταρτον θάλαμον, σήμερον ἀρκετὰ προσχωμένη ἀπὸ φερτὰ ὑλικά. Παράλληλα

διηνοιχθη και ο τελευταίος διάδρομος διά τής κατά μήκος τής όροφής του σχισμής. Έκ τής άνωτέρω αίτίας άπεσπάσθησαν οι όγκόλιθοι εκ τής όροφής του, οι όποιοι έσχημάτισαν τον έξώστην.

Τά ύδατα πού διήνοιξαν τον τελευταίον διάδρομον, άλλα μόν διεφυγαν διά τής καταβόθρας, άλλα δε —κατά πάσαν πιθανότητα— διά μέσου σχισμών, ή καταβοθρών διανοιγμένων κατά μήκος του δαπέδου του, αί όποιοι σήμεραν έχουν καλυφθή υπό τής ίλύος.

Μετά την εκκένωσιν του ύψηλοτέρου τμήματος του σπηλαιου από τά ύδατα ήρχισεν ή διακόσμησις τής όροφής του από σταλακτίτας.

Παράδοξη σταλακτιτική μορφή.

φωτ. Χρ. Γοιτσού

Η ολοκληρωτική εκκένωσις του σπηλαιου από ύδατα έγινε με πολύ θραδύ ρυθμόν, έξ αίτίας του όποίου δέν ήτο δυνατή ή ανάπτυξις σταλακμιτών. Άνεπτύχθησαν έλάχιστοι μόνον εις τά ύψηλότερα τμήματά του. Εις την άνωτέρω περίπτωσιν συνετέλεσε και ή διακοπή ανάπτυξεως των σταλακμιτών και έπομένως και ή σταγονοροή δι' αυτών προς ανάπτυξιν σταλακμιτών. Ός αίτιον θεωρείται ή ή γεωλογική άλλαγή τής τοπογραφικής έπιφανείας, (μείωσις πάχους ύπερκειμένου έδάφους) ή τó κλείσιμο των πόρων των σταλακμιτών δι' άλάτων άσβεστίου.

Η διάνοιξις τής εισόδου πρό όλίγων έτών, έδοήθησε εις την ξήρανσιν των πρώτων τμημάτων του σπηλαιου.

Θεωρείται άπαραίτητος ή τοποθέτησις στεγανής θύρας, άνευ κιγκλιδωμάτων,

πρὸς διατήρησιν τοῦ κλίματος τοῦ σπήλαιου καὶ τὴν ἀναγκαίτησιν συνεχίσεως ξηράνεως αὐτοῦ.

Διαστάσεις : Τὸ σπήλαιον ἐκτείνεται ἐκ Νότου πρὸς Βορρᾶν εἰς μῆκος 50 μ. περ. Τὸ μεγαλύτερον βάθος του εἶναι 6,5 μ. Τὸ μεγαλύτερον ὕψος του εἶναι 8 μ. Καταλαμβάνει ἔκτασιν 130 τετραγωνικῶν μέτρων.

Μετεωρολογία : Ἡ θερμοκρασία τοῦ σπήλαιου κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ 1971 ἦτο 16° C. Ἡ ὑγρασία εἰς μὲν τὸ πρῶτον τμήμα 70% εἰς δὲ τὸ τέλος 95%.

Τουρισμός : Ἄν καὶ τὸ σπήλαιον στερεῖται ἱκανοῦ μεγέθους, ἐν τούτοις εἶναι μεγάλου τοπικοῦ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος διότι: 1) Ἔχει πλουσιώτατον καὶ πολὺ ἐντυπωσιακὸν διάκοσμον. 2) Εὐρίσκεται εἰς θαυμασίαν τοποθεσίαν, μὲ πλουσίαν δασικὴν βλάστησιν, τρεχούμενα νερά καὶ πηγὴν πλησίον τῆς εἰσόδου του. 3) Εὐρίσκεται πολὺ πλησίον ἀμαξιτῆς ὁδοῦ καὶ συνδέεται μετ' αὐτῆς δι' ἡμιονικῆς ἀτραποῦ διερχομένης διὰ μέσου ὠραιστάτων τοπέων. 4) Εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 9 μόνον χλμ. ἀπὸ τὸ χωρίον Λαγκάδια εἰς τὸν Δῆμον τοῦ ὁποίου ὑπάγεται (ὕψος ὑ.έ.θ. 950 μ.), 5) Τὸ χωρίον Λαγκάδια λόγῳ τῆς θαυμασίας τοποθεσίας εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται, πλαισιωμένο μὲ ἐλατοδάση καὶ λοιπὴν δασικὴν βλάστησιν, συγκεντρώνει μεγάλον ἀριθμὸν ἐπισκεπτῶν καὶ παραθεριστῶν. 6) Πολὺ πλησίον τῶν Λαγκαδιῶν εὐρίσκεται ἡ Δημητσάνα καὶ ἄλλοι Ἑλληνικοὶ ἱστορικοὶ χῶροι, ποὺ προσελκύουν μεγάλον ἀριθμὸν ἐπισκεπτῶν. 7) Ἡ περιοχὴ συνδεομένη μὲ τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπισκεπτῶν. 8) Ἀξιοποιούμενον τὸ σπήλαιον τουριστικῶς, θὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν προσέλευσιν περισοτέρων ἐπισκεπτῶν, εἰς τὰς ἀνωτέρω περιοχάς, συμβάλλοντας εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων των καὶ γενικώτερον εἰς τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν.

RESUME

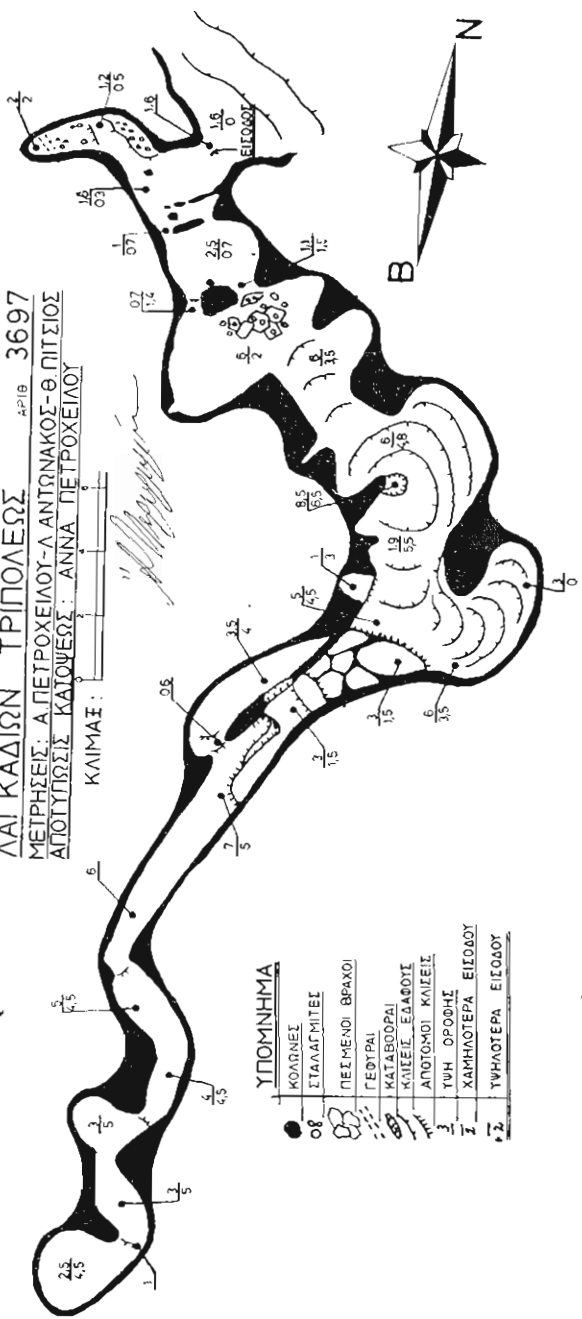
Grotte de Krania près des Langadia No 3697

Par Anne Pétrouchilos

Elle se trouve aux versants occidentaux du mont Ménalon à une altitude de 1050 m. Elle consiste d'abord par des salles descendantes avec un décor stalactitique très riche et finit à une diaclase recevant toute l'hiver par le plafond des eaux et de la terre.

ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΚΡΑΝΙΑΣ
 ΛΑΓΚΑΔΙΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ 42116 3697
 ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ: Α ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ-Λ ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ-Θ ΡΙΤΣΙΟΣ
 ΑΠΟΤΥΠΩΣΙΣ ΚΑΙΩΦΕΩΣ: ΑΝΝΑ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

ΚΛΙΜΑΞΙ:

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

●	ΚΟΛΠΩΣ
○	ΣΤΑΛΑΓΜΙΤΕΣ
⊖	ΠΕΡΙΜΕΝΟΙ ΒΡΑΧΟΙ
⊖	ΓΕΦΥΡΑΙ
⊖	ΚΑΤΑΒΟΡΑΙ
⊖	ΚΛΙΣΣΕΣ ΕΔΑΦΟΥ
⊖	ΑΠΟΤΟΜΟΙ ΚΛΙΣΣΕΣ
⊖	ΥΨΗ ΟΡΟΦΗΣ
⊖	ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΑ ΕΙΣΟΔΟΥ
⊖	ΥΨΗΛΟΤΕΡΑ ΕΙΣΟΔΟΥ